

Nota biograficzna - Prof. dr hab. Henryk Runowski

Prof. dr hab. Henryk Runowski urodził się 20 sierpnia 1952 roku w Garczynie (woj. pomorskie). Po ukończeniu Technikum Rolniczego w Bolesławowie, w latach 1972-1977 odbył studia na Wydziale Ekonomiczno-Rolniczym (obecnie Wydział Ekonomiczny) Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, uzyskując w 1977 roku tytuł magistra inżyniera ekonomiki rolnictwa. W czasie studiów odbył dwie 3-miesięczne praktyki w Szwajcarii na zaproszenie Szwajcarskiego Związku Rolników (1976 r.) oraz w Niemczech za pośrednictwem Izby Rolniczej w Kilonii (1977 r.). W latach 1978 - 1981 był słuchaczem Studiów Doktoranckich na Wydziale Ekonomiczno-Rolniczym SGGW. W czasie studiów doktoranckich odbył trzy 3-miesięczne praktyki i staże zagraniczne: w Szwecji (1979 r.) oraz w Szwajcarii (1978r. i 1980 r.). Doktoryzował się w 1981 roku, po przedłożeniu i obronie rozprawy doktorskiej pt. „Efektywność chowu trzody chlewnej w zależności od formy organizacji i żywienia”, za którą otrzymał nagrodę III stopnia Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki. Tuż po obronie pracy doktorskiej - jako starszy asystent w Katedrze Ekonomiki i Organizacji Gospodarstw Rolniczych SGGW – odbył 13-miesięczny staż w Szwajcarii na zaproszenie Szwajcarskiego Związku Rolników, który zaowocował między innymi kilkoma artykułami na temat rachunkowości rolnej oraz rolnictwa tego kraju.

W 1984 roku odbył Studia Podyplomowe z zakresu Ekonomiki i Organizacji Gospodarstw Rolnych na Uniwersytecie w Hohenheim (Niemcy). Stopień doktora habilitowanego nauk ekonomicznych uzyskał w 1991 roku, na podstawie oceny ogólnego dorobku naukowego i przedstawionej rozprawy habilitacyjnej pt. „Regionalne uwarunkowania rozwoju produkcji zwierzęcej”. Tytuł naukowy profesora nauk ekonomicznych został mu nadany w 1997 roku. W czasie swojej kariery zawodowej odbył szereg krótkoterminowych wyjazdów studyjnych i staży zagranicznych (RFN, Szwajcaria, Dania, Holandia, Szwecja, Francja, Hiszpania, Austria i USA), obejmujących łącznie okres ponad 2 lat, co pozwoliło na poznanie specyfiki rolnictwa oraz zasad funkcjonowania gospodarstw i przedsiębiorstw rolnych w tych krajach.

Kariera zawodowa prof. dr hab. Henryka Runowskiego związana jest ze Szkołą Główną Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. W roku 1977/1978 był zatrudniony stanowisku asystenta stażysty w Katedrze Nauk Społeczno-Politycznych. W latach 1978-1981 w odbywał studia doktoranckie na Wydziale Ekonomiczno-Rolniczym SGGW. Od 1981 do 1983 roku był zatrudniony na stanowisku starszego asystenta, od 1983 do 1994 roku na stanowisku adiunkta, a następnie w latach 1994-2000 na stanowisku profesora nadzwyczajnego. W latach 2000-2019 zajmował stanowisko profesora zwyczajnego a ostatnio – po wprowadzeniu ustawy 2.0, jest zatrudniony na stanowisku profesora, cały czas w Katedrze Ekonomiki i Organizacji Przedsiębiorstw SGGW. W latach 1997-2018 był kierownikiem Zakładu Ekonomiki i Organizacji Produkcji Rolniczej a następnie Zakładu Organizacji i Zarządzania w tej Katedrze. Od 2009 roku pełni funkcję kierownika Katedry Ekonomiki i Organizacji Przedsiębiorstw, z której w wyniku kontynuacji jej dynamicznego rozwoju kadrowego w 2017 roku zostały wyodrębnione dwie nowe jednostki naukowe: Katedra Finansów oraz Katedra Logistyki, a część pracowników Katedry Ekonomiki i Organizacji Przedsiębiorstw wydatnie zasiła kadrowo powołany w 2019 r. Instytut Zarządzania. Był inicjatorem powstania w 1995 roku i dyrektorem Centrum Logistycznego Rolnictwa Ekologicznego w SGGW, które w latach 1995-2001 zrealizowało kilka ważnych dla rozwoju rolnictwa ekologicznego w Polsce projektów badawczych, w tym projektu pt. „Opracowanie modelu rozwoju rolnictwa ekologicznego w Polsce”, którego wyniki zostały wykorzystane m.in. do przygotowania pierwszego projektu ustawy o rolnictwie ekologicznym oraz przygotowania pierwszej autorskiej monografii z zakresu ekonomicznych aspektów tej formy rolniczego gospodarowania pt. „Ograniczenia i szanse rozwoju rolnictwa ekologicznego”.

Od 1992 do 2019 roku zasiadał w Radzie Wydziału Nauk Ekonomicznych, był m.in. przewodniczącym Komisji ds. nauki oraz Komisji ds. przewodów naukowych. W latach 2012-2020 był członkiem Senatu SGGW. Pełnił funkcję przewodniczącego dwóch senackich komisji (ds. Historii i Odznaczeń w latach 2012-2016 oraz ds. Statutu i Struktury w latach 2016-2020). Od 2020 roku jest Przewodniczącym Uczelnianej Komisji Wyborczej SGGW. Równocześnie był i jest członkiem kilku komisji senackich i rektorskich oraz wydziałowych, a ostatnio po zmianach organizacyjnych, komisji

instytutowych. Aktualnie jest m. in. członkiem Senackiej Komisji ds. Statutu i Struktury oraz Instytutowej Komisji ds. awansów naukowych.

Dorobek naukowy Profesora składa się z ponad 500 prac, w tym 321 prac opublikowanych, z czego 271 to oryginalne prace twórcze. Jest autorem 9 monografii i współautorem 29 monografii, w tym 16 to monografie pod jego redakcją lub współredakcją. Najważniejsze z nich to książki autorskie: „Regionalne uwarunkowania rozwoju produkcji zwierzęcej” (1990), „Koncentracja produkcji zwierzęcej” (1994), „Przemiany w strukturze agrarnej i zatrudnieniu rolniczym” (1997), „Postęp biologiczny w rolnictwie” (1997) „Ograniczenia i szanse rolnictwa ekologicznego” (1998), „Ekonomika i organizacja drobnotowarowego chowu królików mięsnych” (1998), „Strategia zrównoważonego rozwoju gospodarstw wyspecjalizowanych w chowie bydła” (1998), „Założenia strategii rozwoju specjalizacji w chowie bydła mlecznego, z uwzględnieniem ochrony środowiska” (1999) „Koncepcja restrukturyzacji hodowli buraka cukrowego w Polsce”.

Główne zainteresowania badawcze Prof. dr hab. Henryka Runowskiego skoncentrowane są wokół takich zagadnień, jak: ekonomika i organizacja oraz zarządzanie przedsiębiorstwami rolniczymi, restrukturyzacja i prywatyzacja rolnictwa państwowego, uwarunkowania postępu biologicznego w rolnictwie, organizacyjne i ekonomiczne aspekty rolnictwa ekologicznego, zrównoważony rozwój rolnictwa i przedsiębiorstw rolnych oraz kształtowanie się dochodów gospodarstw rolnych w Polsce i innych krajach Unii Europejskiej.

Badania z zakresu ekonomiki i organizacji gospodarstw rolnych, w tym produkcji zwierzęcej, należą do wiodących kierunków badawczych Kandydata. Wyniki badań z tego zakresu zostały zaprezentowane w wielu artykułach naukowych oraz przywołanej wcześniej autorskiej monografii pt. „Koncentracja produkcji zwierzęcej” traktującej o teoretycznych i praktycznych aspektach koncentracji produkcji zwierzęcej w Polsce, z uwzględnieniem doświadczeń krajów zachodnioeuropejskich. Jest to jedna z pierwszych w tamtym czasie rozpraw naukowych w Polsce, ujmująca w sposób możliwie całościowy problem uwarunkowań koncentracji oraz wzrostu skali produkcji zwierzęcej, stanowiąca ważny wkład w rozwój nauki z tego zakresu. Pozycja ta została przyjęta z uznaniem przez środowisko naukowe i praktykę rolniczą. Prof. dr hab. Franciszek Tomczak, wybitny polski ekonomista rolny, w ocenie dorobku naukowego Henryka Runowskiego w postępowaniu o nadanie mu tytułu profesora w 1977 r. tak o niej pisał, cyt.: *„Jest to szczegółowe studium przynoszące prezentację teoretycznych podstaw procesu koncentracji produkcji zwierzęcej, szczegółową analizę tendencji zmian produkcji zwierzęcej w Polsce i wybranych krajach EWG, ocenę skali produkcji zwierzęcej w Polsce, uwarunkowań wzrostu skali produkcji, czynników różnicujących chów zwierząt w gospodarstwach chłopskich, organizacji i ekonomiki gospodarstw o różnej skali chowu, modele gospodarstw o wysokiej skali chowu zwierząt gospodarskich oraz perspektywy zmian produkcji zwierzęcej w świetle reformy polityki rolnej Unii Europejskiej. Praca w całości jest wyśmienitym przykładem monografii ekonomicznej podstawowych tendencji rozwoju i analizy ich uwarunkowań, czynników i konsekwencji oraz prawidłowości ekonomiczno-produkcyjnych analizowanych gałęzi produkcji zwierzęcej”*.

Dociekania z tego zakresu kontynuował, poszerzając je o badania nad kierunkami dostosowań gospodarstw rolnych i krajowej hodowli oraz produkcji zwierzęcej do wymagań rynku europejskiego, w świetle nadchodzącej integracji rolnictwa polskiego z rolnictwem Unii Europejskiej. Wyniki badań z tego zakresu zostały opublikowane w szeregu autorskich i współautorskich monografiach dotyczących produkcji zwierzęcej. Do tej grupy prac należy zaliczyć m.in. monografię pt. „Problemy integracji rolnictwa polskiego z Unią Europejską” pod redakcją A. Kwiecińskiego, H. Runowskiego i J. Wilkina, która była jedną z pierwszych w krajowej literaturze ekonomicznej na temat kierunków dostosowań polskiego rolnictwa do warunków Unii Europejskiej.

W kolejnych pracach badawczych dotyczących organizacji i ekonomiki produkcji zwierzęcej wiele miejsca poświęcił aspektom ochrony środowiska naturalnego w rozwoju produkcji zwierzęcej. Zalaży one swoje odzwierciedlenie w monografii autorskiej pt. „Strategia zrównoważonego rozwoju gospodarstw wyspecjalizowanych w chowie bydła” wydanej nakładem Wydawnictwa SGGW. Zaprezentowany tu sposób holistycznego traktowania chowu bydła, w powiązaniu ze środowiskiem

został następnie poszerzony o zagadnienia etyczne w artykule pt. „Poszukiwanie równowagi ekonomiczno-ekologicznej i etycznej w produkcji mleka” (RNR Seria G. Tom 3 z. 2, 2007 r.) i innych pracach dotyczących ekologicznych metod produkcji rolniczej.

Z tego zakresu prowadził porównawcze badania empiryczne w gospodarstwach ekologicznych i konwencjonalnych. Ich wyniki przedstawił m.in. w autorskiej monografii pt. „Ograniczenia i szanse rolnictwa ekologicznego” (Wyd. SGGW, Warszawa, 1966 r. 206 s.). Jej walory zostały podkreślone w opinii recenzenta wydawniczego Prof. dr. hab. Józefa Okuniewskiego, wybitnego przedstawiciela ekonomii rolnej i byłego Ministra Rolnictwa, który stwierdził m.in., cyt.: „... *Wśród ukazujących się w ostatnich latach prac dotyczących rolnictwa ekologicznego w Polsce, które w poważnym stopniu przyczyniły się do popularyzacji systemu gospodarowania zgodnego z zasadami ekologii, brak było publikacji opartej na badaniach ekonomicznych wyników osiągniętych przez gospodarstwa ekologiczne w porównaniu z konwencjonalnymi. Praca H. Runowskiego, będąca głębokim studium opartym na szczegółowych badaniach empirycznych, w poważnym stopniu tę lukę wypełnia i stanowi znaczący krok na drodze do nowych form gospodarowania w rolnictwie, respektujących zasady ekologii, jak i ekonomii, w ich holistycznym pojmowaniu*”. Badania z tego zakresu Kandydat prowadził później w ramach wysokonakładowego projektu badawczego zamawianego, finansowanego przez Komitet Badań Naukowych pt. „Opracowanie modelu rozwoju i funkcjonowania rolnictwa ekologicznego”, jako kierownik projektu. Wyniki z tych badań zostały opublikowane również w monografii pt. „Rolnictwo ekologiczne i marketing produktów ekologicznych na świecie”, wydanej przez Wydawnictwo SGGW oraz w wielu artykułach, np. autorskim artykule pt. „Rolnictwo ekologiczne – rozwój czy regres?”, *Roczniki Nauk Rolniczych, Seria G, nr 4, s. 192, 2009 r.*

Zainteresowania rolnictwem ekologicznym stanowiły istotny impuls do podjęcia przez Kandydata tematyki zrównoważonego rozwoju gospodarstw i przedsiębiorstw rolnych oraz obszarów wiejskich. Kwestie te były przedmiotem rozważań w wielu jego opracowaniach i publikacjach. Należy wśród nich wymienić autorską monografię pt. „Strategia zrównoważonego rozwoju gospodarstw wyspecjalizowanych w chowie bydła mlecznego”, wydanej nakładem Wydawnictwa SGGW w 2001 roku oraz szereg autorskich artykułów naukowych na ten temat. Do ważnych osiągnięć w tym obszarze zaliczyć można włączenie do rozważań o zrównoważonym rozwoju zagadnień etyki w rolniczym gospodarowaniu, co znalazło swój wyraz w autorskim artykule pt. „Poszukiwanie równowagi ekonomiczno-ekologicznej i etycznej w produkcji mleka (*Roczniki Nauk Rolniczych, Seria G, T. 93, z. 2, 2007*), w którym zwrócono uwagę na ekonomiczne, ekologiczne i etyczne konsekwencje forsownego wzrostu wydajności mlecznej krów. Wykazano brak spójności między tym grupami celów oraz to, że producenci rolni w dużej mierze przedkładają realizację celów ekonomicznych nad pozostałymi.

Problematyka postępu biologicznego w rolnictwie stanowi kolejny obszar zainteresowań naukowych Prof. Henryka Runowskiego. Początkowe badania z tego zakresu prowadził już w latach 1993-1995 w ramach tematu finansowanego przez Komitet Badań Naukowych (KBN) pt. „Postęp biologiczny w procesie przekształceń własnościowych w rolnictwie”. Wyniki tych badań zostały opublikowane w autorskiej monografii pt. „Postęp biologiczny w rolnictwie” (Wyd. SGGW, Warszawa 1997, 330 s.) oraz 9 artykułach naukowych. W monografii zaprezentowano definicje i istotę postępu biologicznego w rolnictwie, poziom jego zaawansowania i znaczenie wśród innych form postępu rolniczego, koszty prowadzenia prac hodowlanych, źródła ich finansowania oraz efektywność nakładów kierowanych na tworzenie i upowszechnianie postępu biologicznego, oraz szanse i zagrożenia dla postępu biologicznego w rolnictwie w warunkach gospodarki rynkowej. Była to pierwsza w polskim piśmiennictwie całościowa monografia praca na temat ekonomiczno-organizacyjnych aspektów tworzenia i upowszechniania postępu biologicznego w rolnictwie.

W ramach innych przeprowadzonych badań w ramach projektu finansowanego ze środków Phare pt. „Organizacja farm hodowlanych w Polsce” została przygotowana monografia pt. „Stan

obecny i kierunki zmian w hodowli zwierząt w Polsce” (153 s.). Tematykę tę kontynuował w ramach grantu KBN pt. „Zależność między postępowaniem w hodowli zwierząt a efektami praktyki rolniczej”. Problematyka dochodów rolniczych jest kolejnym podejmowanym w jego badaniach zagadnieniem. Z prac tych wynika, że dochody ludności stanowią ważne kryterium oceny zachodzących procesów społeczno-ekonomicznych. Istotny jest przy tym nie tylko absolutny poziom dochodów, ale ważne są także relacje dochodów w rolnictwie do dochodów osiąganych poza rolnictwem oraz ich zróżnicowanie wewnątrz tych grup.

W ostatnim okresie zajmował się również problemami postępu technicznego, w szczególności możliwościami wykorzystania technologii cyfrowych w rolnictwie oraz budowaniu zaufania do rolnictwa (można tu wymienić m.in. autorski rozdział pt.: „The role of digital technology in building trust in agriculture” w monografii pt.: „Trust, Organisations and the Digital Economy: Theory and Practice”, wydanej przez wydawnictwo Routledge, Taylor and Francis w 2022 r. pod red. J. Paliszkiwicz i K. Chen), czy wykorzystania technologii cyfrowych w doskonaleniu komunikacji między producentami rolnymi a konsumentami żywności.

Profesor jest autorem lub współautorem ponad 200 ekspertyz i opinii, biznesplanów i programów restrukturyzacji przedsiębiorstw rolnych. Jest także Autorem wielu prac wdrożonych do praktyki rolniczej, m.in. wersji komputerowej biznesplanu mającego zastosowanie w spółkach hodowli roślin i zwierząt Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa (wcześniej Agencja Nieruchomości Rolnych), komputerowego programu do oceny ekonomicznej efektywności inwestycji oraz jednym z dwóch autorów (wspólnie z Prof. Wojciechem Ziętara) wdrożonej i stosowanej przez rzeczoznawców majątkowych w Polsce metody wyceny gruntów, a także wdrożonych koncepcji restrukturyzacji przedsiębiorstwa Tory Wyścigów Konnych w Warszawie, restrukturyzacji hodowli buraka cukrowego w Polsce oraz restrukturyzacji wielu przedsiębiorstw rolnych i kilkudziesięciu innych opracowań wykorzystanych w doskonaleniu organizacji i ekonomiki przedsiębiorstw rolnych, w tym komputerowej wersji do oceny efektywności inwestycji. Jest jednym z dwóch autorów (wspólnie z dr hab. Emilią Grzegorzewską) matematycznych modeli wczesnego ostrzeżenia przed upadłością dla przedsiębiorstw hodowli roślin i zwierząt.

Prof. Henryk Runowski posiada bogaty dorobek w dziedzinie organizacji badań naukowych i kształcenia kadr naukowych. Kierował 12 projektami badawczymi finansowanymi przez KBN i NCN, 7 projektami PHARE i 2 projektami SAPARD, finansowanymi w ramach programów pomocowych Unii Europejskiej. Trzy projekty PHARE były realizowane w konsorcjum z jednostkami zagranicznymi (Dania, Szwecja i Niemcy), w których SGGW w Warszawie, była jednostką wiodącą. Był kierownikiem 21 projektów szkoleniowych dla rolników w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego oraz Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich, finansowanych ze środków UE.

Był organizatorem i kierownikiem trzech edycji Studiów Podyplomowych Zarządzania Przedsiębiorstwami Rolnymi realizowanych na zamówienie Agencji Nieruchomości Rolnych (dwie edycje) oraz Instytutu Hodowli i Aklimatyzacji Roślin w Radzikowie, zrealizowanych w ramach autorskich programów. Absolwenci tych studiów obejmowali i sprawowali następnie przez wiele lat funkcje prezesów lub członków zarządów w spółkach hodowli roślin i zwierząt Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa oraz Instytutu Hodowli i Aklimatyzacji Roślin w Radzikowie. Część z nich nadal te funkcje pełni. Opracował również program i kierował szkoleniem dla 150 kandydatów na członków rad nadzorczych jednoosobowych spółek Agencji Nieruchomości Rolnych.

Kierował projektem pt. „Wioska internetowa”, którego celem było opracowanie 21 modułów tematycznych obejmujących po 15 jednostek lekcyjnych, do kształcenia „na odległość” z zakresu ekonomiki i organizacji przedsiębiorstw, finansowanym ze środków Unii Europejskiej. Był również jednym z inicjatorów organizacji konkursu dla uczniów szkół średnich pt. „Jak zmienić gospodarstwo mego Ojca?” Odbyły się 22 roczne edycje tego konkursu.

W ostatnim dziesięcioleciu był kierownikiem projektu finansowanego ze środków Unii Europejskiej pt. „Klaster innowacji w agrobiznesie”, który stworzył podstawy organizacyjno-prawne dla podejmowania inicjatyw klastrowych w polskim rolnictwie i jego otoczeniu oraz wykonawcą w projekcie

międzyuczelnianym „Foresight - Akademickie Mazowsze 2030”, finansowanych ze środków Unii Europejskiej, a ostatnio wykonawcą w międzynarodowym projekcie pn. DIN-ECO – „Boosting Digital Innovation and Transformation Capacity of HEIs in an Entrepreneurial ecosystem” („Zwiększanie zdolności uczelni w zakresie innowacji cyfrowych i transformacji w ekosystemie przedsiębiorczości”).

Ma znaczne osiągnięcia w kształceniu kadr naukowych. Był promotorem w 12 zakończonych przewodach doktorskich i 216 pracach magisterskich. Obecnie jest promotorem w 2 otwartych przewodach doktorskich. Był recenzentem w 12 postępowaniach o nadanie tytułu profesora, w 22 postępowaniach habilitacyjnych i recenzentem 37 rozpraw doktorskich. Dwukrotnie był recenzentem w postępowaniach o nadanie zaszczytnych tytułów doktora honoris causa SGGW w Warszawie. Od 2009 roku prowadzi comiesięczne seminaria doktorskie dla osób spoza SGGW, w których uczestniczyło wielu młodych pracowników naukowych z polskich uczelni przyrodniczych oraz szeroko rozumianej praktyki rolniczej, przygotowujących rozprawy doktorskie i habilitacyjne z zakresu ekonomii. Z uwagi na pandemię COVID – 19 zostały one czasowo zawieszane. Przeprowadził również wiele konsultacji dla kandydatów przygotowujących rozprawy habilitacyjne i wykonał szereg recenzji wydawniczych monografii habilitacyjnych. Był także recenzentem kilkudziesięciu książek i artykułów naukowych. Przez wiele lat był członkiem komitetu redakcyjnego kwartalnika „Wieś i Rolnictwo”, wydawanego przez Instytut Rozwoju Wsi i Rolnictwa Polskiej Akademii Nauk, Roczników Naukowych SGGW seria Ekonomia rolnictwa.

Jest osobą cieszącą się uznaniem w środowisku naukowym. Od 1997 roku jest członkiem a od 2015 r. – już trzecią z kolei kadencję - pełni z wyboru funkcję Przewodniczącego Rady Naukowej Instytutu Rozwoju Wsi i Rolnictwa Polskiej Akademii Nauk oraz członka Rady Naukowej Instytutu Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej – Państwowy Instytut Badawczy (od 2017 r.). Był członkiem rad naukowych Instytutu Genetyki i Hodowli Zwierząt PAN w Jastrzębcu (lata 1997-1999) oraz Instytutu Rozwoju Wsi i Rolnictwa PAN (od 1997 r.). Jest członkiem Komitetu Nauk Ekonomicznych PAN. Był Przewodniczącym Stowarzyszenia Ekonomistów Rolnictwa i Agrobiznesu (2002-2003), a w 2017 r. został mu przyznany tytuł członka honorowego tego Stowarzyszenia.

Przez całe swoje życie zawodowe utrzymuje ścisłą współpracę z przedsiębiorstwami i gospodarstwami rolniczymi oraz instytucjami otoczenia nauki i rolnictwa. W latach 1995-1997 był członkiem Sekcji Ekonomii Komitetu Badań Naukowych (KBN), a w latach 1997-2000 przewodniczącym Sekcji Ekonomiki i Organizacji Rolnictwa oraz Społecznej Transformacji Wsi KBN. W latach 1998-2001 pełnił funkcję członka ministerialnego Zespołu ds. Rolnictwa Ekologicznego, Przewodniczącego Zespołu ds. Hodowli Roślin, a w 2002 roku był członkiem Zespołu ds. Zasobów Genetycznych powołanych przez Ministra właściwego ds. rolnictwa. W latach 1993-2008 był doradcą ekonomicznym w Agencji Nieruchomości Rolnych (obecnie KOWR). Przez wiele lat był ekspertem Komisji Rolnictwa Senatu RP, ekspertem i członkiem zespołów powoływanych przez Ministra Rozwoju Wsi i Rolnictwa. Był m.in. członkiem Rady Nadzorczej Fundacji Programów Pomocy dla Rolnictwa FAPA, powołanej przez Ministra właściwego ds. rolnictwa, członkiem rad nadzorczych w trzech spółkach Instytutu Hodowli i Aklimatyzacji Roślin. Obecnie, od 2018 r. jest m.in. członkiem (z ramienia Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich) Komitetu ds. Umowy Partnerstwa przy Ministrze Funduszy i Polityki Regionalnej. Wielokrotnie był powoływany na eksperta Krajowej Stacji Hodowli Zwierząt, Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa oraz Mazowieckich Urzędów, Wojewódzkiego i Marszałkowskiego.

W uznaniu zasług uzyskał liczne wyróżnienia i odznaczenia: Srebrny Krzyż Zasługi (1987), Złoty Krzyż Zasługi (1998), Zasłużony Pracownik Rolnictwa (1990), Medal Komisji Edukacji Narodowej (2001), Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (2017), Medal Instytutu Agronomicznego w Marymoncie (2020), Medal Złoty za Długoletnią Służbę (2023). Za osiągnięcia w pracy naukowo-badawczej, dydaktycznej i organizacyjnej otrzymał odznakę honorową „Za zasługi dla SGGW” oraz wielokrotnie Nagrody JM Rektora SGGW za działalność naukową i organizacyjną.

Szczególnym wyróżnieniem jest nadanie przez Senat Uniwersytetu Rolniczego im. Hugona Kołłątaja w Krakowie uchwałą nr 97/2022 z dnia 21 września 2022 r. zaszczytnego tytułu doktora honoris causa tej Uczelni.